

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2732/2023
17.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гавра Димитријевић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Градско зеленило“ из Новог Сада, чији је пуномоћник Биљана Пантић Пиља, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1213/23 од 27.04.2023. године, у седници одржаној 17.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1213/23 од 27.04.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1213/23 од 27.04.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова састава одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 386/2021 од 24.01.2023. године, исправљене решењем истог суда од 14.03.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име мање исплаћене основне зараде исплати таксативно наведене новчане износе са законском затезном каматом од 15.-ог у месецу за претходни месец, како је изреком наведено. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у преосталом делу на име мање исплаћене основне зараде са законском затезном каматом. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1213/23 од 27.04.2023. године, одбијена је жалба странака и потврђена првостепена пресуда, исправљена решењем истог суда од 14.03.2023. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и битне повреде правила поступка, с предлогом да се о ревизији одлучи сагласно члану 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Питање висине зараде запослених код туженог, корисника јавних средстава, који се почев од 2014. године у реализацији трошења средстава није придржавао програма пословања није спорно у пракси Врховног суда. У одлукама овог суда исказано је становиште да висину зараде одређује обрачун који има за основ законито запошљавање и располагање одобреним средствима. Пресуда у побијаном одбијајућем делу у складу је са становиштем да се приликом обрачуна висине зараде не могу узети у обзир износи исплаћени запосленима који премашују број предвиђен програмом пословања.

Из изнетих разлога, како не постоје правна питања због којих би постојала потреба за одлучивањем о изјављеној ревизији као посебној, одлука у ставу првом изреке донета је на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

У парницама из радних односа, ревизија је по одредби члана 441. ЗПП увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У имовинскоправним споровима, какав је предметни, дозвољеност ревизије цени се према општем режиму из члана 403. став 3. ЗПП, по ком ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 21.01.2021. године, вредност предмета спора побијаног дела је 54.350,80 динара, који износ не прелази законом предвиђени цензус који омогућује изјављивање ревизије.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Туженом не припадају трошкови одговора на ревизију јер исти, у смислу члана 154. ЗПП, нису били нужни за одлучивање о ревизији, па је одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**